

STRATEGIE POST-ADERARE 2007-2013

Contextul european

În prezent, Uniunea Europeană (UE) parcurge o etapă de redefinire a identității și a coeziunii sale interne, în contextul necesității de a se afirma ca actor competitiv și dinamic într-o lume în continuă globalizare, dar și pe fundalul „digerării” celui de-al cincilea val al extinderii, început în 2004 cu zece state și finalizat prin aderarea României și a Bulgariei la 1 ianuarie 2007.

Uniunea se află, de asemenea, într-un proces de reconectare cu propriii cetățeni și de recâștigare a susținerii acestora pentru proiectul politic european pe baze care să corespundă preocupărilor lor, la începutul secolului XXI, percepute diferit față de cele de la jumătatea secolului trecut.

În egală măsură, Uniunea caută răspunsuri credibile și eficiente în vederea întăririi rolului său extern, pe fondul parteneriatului, dar și al competiției strategice cu SUA și Asia de Est (ceilalți poli majori ai etapei).

Uniunea trebuie să facă față provocării de a se adapta permanent schimbărilor generate de o serie de factori, atât interni (adâncirea integrării, în paralel cu extinderea, îmbătrânirea și scăderea populației, necesitatea adaptării instituțiilor Uniunii, eficiența, transparența și legitimitatea deciziei la nivel comunitar, comunicarea cu proprii cetățeni), cât și externi (criza mondială a resurselor naturale și de materii prime, competiția venind din partea celorlalți poli de putere, dar nu numai, amenințarea teroristă, amenințări care țin de mediul înconjurător, cum ar fi schimbările climatice, dezastrele naturale, pandemii etc.).

În concluzie, UE este o construcție în mișcare într-un context internațional caracterizat, la rândul său, de o dinamică accentuată. Aceasta face ca profilul României să țină cont de oportunitățile existente, în scopul minimizării vulnerabilităților tipice unui stat nou membru UE, al promovării unor politici coerente, având ca obiectiv creșterea bunăstării cetățenilor români.

Contextul intern

După un deceniu de reforme structurale, legislative și instituționale, de restructurare economică și socială în vederea pregătirii aderării, România trebuie să facă față unui context semnificativ schimbat și cu un nivel crescut de interdependențe între Statele Membre, care necesită un comportament strategic rațional și eficace.

În primul rând, aderarea la UE constituie oportunitatea și mijlocul de a spori calitatea vieții cetățenilor săi, alături de toți cetățenii europeni. Faptul că România va fi un stat membru UE cu un PIB pe cap de locuitor mult sub media europeană accentuează nevoia de folosire eficientă a resurselor proprii și a fondurilor comunitare, de stimulare mai activă a investițiilor străine și autohtone.

România are astfel nevoie de menținerea pe o perioadă cât mai lungă a creșterii economice rapide, echilibrate și durabile, de instituții puternice și eficiente, de un sistem legislativ coerent și de un sistem fiscal predictibil.

România trebuie, de asemenea, să îndeplinească la termen obligațiile pe care și le-a asumat prin Tratatul de aderare și să contribuie la realizarea obiectivelor Europei unite.

Aceasta include modernizarea infrastructurilor fizice, adaptarea sistemului educațional la cerințele europene, revigorarea cercetării științifice și inovării, cu accent pe aplicabilitate în practica economică bazată pe parteneriatul între mediul de afaceri, universități și institutele de cercetare, restructurarea fundamentală a agriculturii și impulsivitatea dezvoltării rurale, precum și consolidarea capacității administrative în vederea implementării acquis-ului comunitar. România trebuie să acționeze în continuare pentru o dezvoltare durabilă și pentru protecția mediului, pentru flexibilizarea pieței muncii și asigurarea condițiilor pentru dezvoltarea unui climat concurențial optim.

Ca stat membru al UE și în îndeplinirea obiectivelor sale, România va aplica principiile și valorile fundamentale ale Uniunii: solidaritatea, consensualitatea și spiritul de compromis. România va avea o abordare constructivă și de cooperare, în îndeplinirea rolului său de partener egal în dezvoltarea Uniunii Europene.

Viziune

România anului 2013 – stat cu un standard ridicat de dezvoltare și partener credibil în spațiul european.

Obiective

Obiectiv general

Valorificarea maximă a calității de stat membru al Uniunii Europene.

Obiective specifice

1. Consolidarea modelului de dezvoltare socio-economică a României:

- 1.1 Dezvoltarea infrastructurii fizice și dezvoltarea capitalului uman;
- 1.2 Continuarea reformelor în domenii de importanță majoră pentru creșterea economică;
- 1.3 Asigurarea resurselor necesare și utilizarea efectivă și eficientă a fondurilor comunitare.

2. Aprofundarea la nivel național a procesului de integrare europeană:

- 2.1 Întărirea capacității administrației publice centrale și locale;
- 2.2 Finalizarea reformelor în justiție, cu rezultate tangibile și durabile în lupta împotriva corupției;
- 2.3 Consolidarea reformelor în domeniul afacerilor interne;
- 2.4 Intensificarea campaniei de informare internă cu privire la valorile europene și la beneficiile și costurile integrării pentru societatea românească

3. Definirea strategică a rolului și poziției României în cadrul Uniunii Europene:

- 3.1 Poziționarea strategică față de temele europene de importanță majoră;
- 3.2 Participarea activă și eficientă la elaborarea și implementarea politicilor UE;
- 3.3 Stabilirea direcțiilor strategice de politică externă

4. Crearea și promovarea profilului de țară

- 4.1 Identificarea și valorificarea avantajelor competitive ale României în UE
- 4.2 Desfășurarea de campanii externe de promovare a imaginii României în UE

Principii generale

Multitudinea de documente programatice elaborate în cadrul procesului de pregătire a aderării României la UE (majoritatea aflate în implementare, iar unele în curs de finalizare) au făcut necesară definirea unui cadru strategic care să stabilească **prioritățile dezvoltării României în perioada 2007-2013** și să reorienteze astfel toate strategiile, politicile, programele și planurile de acțiune sectoriale, în conformitate cu cerințele integrării rapide și complete a României în UE.

Premisa elaborării acestei strategii este că **interesele României sunt convergente cu cele ale UE, iar promovarea intereselor UE ca entitate, răspunde, în egală măsură, intereselor României.**

La baza elaborării strategiei post-aderare au stat următoarele principii:

- **Participare:** strategia a fost construită în cooperare cu toate instituțiile care au competențe în asigurarea pregătirii României pentru aderare și în continuarea procesului de integrare în UE;
- **Concordanță cu strategiile și programele naționale existente:** strategia unifică abordările sectoriale, conține obiective specifice coerente și consistente cu cele prevăzute în principalele documente programatice ale momentului;
- **Corelarea cu strategiile și programele UE:** obiectivele strategiei post-aderare sunt concordante cu cele definite în strategiile și programele comunitare;

Priorități de acțiune pentru atingerea obiectivelor specifice**1. Consolidarea modelului de dezvoltare socio-economică a României*****Fundamentare***

Obiectivul strategic al României îl reprezintă **convergența cu statele membre ale Uniunii Europene**, în termeni de bunăstare individuală a cetățenilor săi și a societății în general. În termeni macro-economi, convergența cu UE înseamnă asigurarea unui ritm de creștere economică mai ridicat decât media comunitară, pentru un interval de timp suficient de lung (de ordinul zecilor de ani).

În acest context, trebuie subliniat rolul de instrument de accelerare a procesului de convergență economică și socială al PND 2007-2013. Scopul principal al acestuia îl constituie tocmai reducerea cât mai rapidă a disparităților de dezvoltare socio-economică între România și statele membre UE.

Modelul general al dezvoltării economice este în continuă schimbare prin **promovarea sectoarelor economice cu valoare adăugată** și creșterea ponderii sectoarelor bazate pe cunoaștere. Intervenția statului pentru susținerea unor sectoare economice necompetitive sau măsurile sociale protecționiste nu contribuie la asigurarea durabilității și se dovedesc vulnerabile în fața provocărilor globalizării. Dezvoltarea avantajelor competitive trebuie să țină seama de tendințele europene și de procesul de globalizare în ansamblu. De asemenea, vor trebui încurajate și stimulate sectoarele capabile să valorifice avantajele și oportunitățile oferite de Piața Internă.

Dezvoltarea corelată a infrastructurilor fizice și a capitalul uman reprezintă abordarea corectă a României în fața acestor provocări. Consolidarea unui model de dezvoltare pe aceste două direcții, în condițiile asigurării coerenței și complementarității cu instrumentele strategico-programatice deja existente (Planul Național de Dezvoltare 2007-2013, Programul Național de Reforme 2007-2010, Cadrul Strategic Național de Referință 2007-2013, Strategia de Dezvoltare Durabilă 2025, Programul de Guvernare 2004-2008, Programul de Convergență 2007-2010, Raportul Național Strategic privind Protecția Socială și Incluziunea Socială 2006 - 2008), reflectă ierarhizarea strategică a obiectivelor de dezvoltare a României, prioritizare impusă de caracterul limitat al resurselor disponibile.

Experiența statelor membre care au atins deja convergența cu UE arată că succesul este garantat dacă **rolul statului se axează pe dezvoltarea infrastructurilor care să susțină dezvoltarea sectoarelor economice, în funcție de situația Pieței Interne a UE și/sau a pieței globale.** Cu alte cuvinte, statul trebuie să creeze, în primul rând, **premisele de dezvoltare pentru sectoarele economice** și să evite intervenție directă dezvoltarea acestora.

Din aceasta perspectivă, convergența cu UE poate fi asigurată doar pe termen lung și necesită **dezvoltarea celor două mari categorii de infrastructuri, cele fizice și, respectiv, cele umane.**

Dezvoltarea **infrastructurilor fizice** (transporturi, mediu, telecomunicatii și energie) are avantaje pe termen lung, dar și **avantaje economice pe termen mediu**, în sensul că **investițiile majore** realizate sunt **generatoare de creștere economică și conduc la dezvoltarea de activități economice conexe**.

Pe de alta parte, **investiția în capitalul uman** (prin educație, formare profesională, învățare continuă, întărirea legăturii cercetare – dezvoltare – inovare, politici eficiente de sănătate publică, politici sociale și ocupaționale moderne) asigură durabilitatea creșterii economice, având în vedere că **o populație educată și sănătoasă este performantă și adaptabilă la nivelul UE și la nivel global**.

1.1. Dezvoltarea infrastructurii fizice și a capitalului uman

---

Cele două direcții prioritare ale modelului de dezvoltare vor fi completate și susținute de obiectivele comune cu cele ale Strategiei Lisabona referitoare la inovare, cercetare-dezvoltare, piața forței de muncă, energie.

Pentru fiecare din cele două priorități, se vor elabora/actualiza **planuri sectoriale de acțiune**, care vor avea o linie directoare **fundamentată pe necesitatea reducerii intervenției directe a statului în economie și a susținerii competitivității**, urmărind recuperarea decalajelor față de media comunitară.

A. Dezvoltarea infrastructurii fizice

a. Transporturi

Obiectivul general pentru dezvoltarea infrastructurii de transport este **creșterea gradului de conectare a României la Piața Internă**.

Transportul rutier

Prioritatea României în domeniul transportului rutier este **interconexiunea externă și internă** a țării prin asigurarea legăturilor cu rețeaua de autostrăzi din statele membre și dezvoltarea rețelei de autostrăzi/drumuri expres pentru conectarea regiunilor României care nu sunt traversate de rețelele TEN-t.

În ceea ce privește construcția de autostrăzi, până în anul 2013 se vor finaliza autostrăzile deja contractate și variantele de ocolire, la profil de autostradă, ale orașelor cu trafic intens.

Pentru creșterea capacității de transport pe drumurile naționale, în perioada 2007-2013, Rețeaua Trans-Europeană de transport (TEN-t) va fi în întregime modernizată.

Pe termen mediu, se va îmbunătăți racordarea drumurilor naționale și europene la rețelele de autostrăzi (cu precădere cele pe direcția nord-sud, limitrofe graniței de vest) și drumuri expres și se vor dezvolta rețelele regionale de acces la aeroporturile și porturile naționale sau regionale.

Transportul feroviar

În ceea ce privește rețeaua feroviară, prioritățile României sunt legate de **creșterea competitivității în raport cu transportul auto** prin reabilitarea/modernizarea traseelor

Constanța – Episcopia Bihorului / Curtici; Iași – Episcopia Bihorului; Craiova – Curtici, modernizarea rețelei TEN-t și realizarea sistemului de centralizare electronică a stațiilor.

Va continua modernizarea stațiilor de cale ferată, îmbunătățirea serviciilor de transport feroviar și creșterea siguranței feroviare prin introducerea de reglementări privind monitorizarea indicatorilor de siguranță comuni, stabilirea obiectivelor și a metodelor de siguranță comune în cadrul UE.

Transportul aerian

În acest domeniu, prioritatea o constituie **modernizarea și dezvoltarea aeroporturilor aflate în rețeaua TEN-t**. În vederea îmbunătățirii siguranței și securității activităților aeronautice, vor fi promovate proiectele de dezvoltare a aeroporturilor din rețeaua de interes național și european.

Transportul maritim și fluvial

În domeniul transportului maritim și fluvial, se va acționa pentru **dezvoltarea infrastructurii de transport feroviar și rutier** în portul Constanța, îmbunătățirea condițiilor de operare a mărfurilor în sectorul fluvio-maritim al portului și dezvoltarea de proiecte de extindere și specializare a capacităților de operare în portul Constanța.

De asemenea, vor fi finalizate proiectele de **îmbunătățire a condițiilor de navigație pe Dunăre** și vor fi dezvoltate porturile fluviale și fluvio-maritime, inclusiv terminale specializate și infrastructura de conectare regională și națională. Începând cu anul 2008, se va realiza sistemul de preluare a reziduurilor, apelor uzate și a gunoiului de la navele din porturile fluviale.

În vederea **creșterii siguranței navigației** pe căile navigabile interioare, se vor implementa sisteme de dirijare a traficului de nave fluviale, măsurători și semnalizare, bornare. Până în anul 2008 se vor finaliza proiectele privind elaborarea și folosirea hărților electronice de navigație și dirijarea traficului navelor maritime în apele naționale navigabile.

b. Energie

Recuperarea decalajului de performanță economică față de țările dezvoltate ale UE presupune ca **politica energetică să fie capabilă să susțină o creștere economică durabilă**, cu luarea în considerare a cerințelor de eficiență economică, a obiectivelor de mediu și a aspectelor de ordin social.

Sectorul energetic trebuie să facă față principalelor provocări care se manifestă la nivel intern și global: securitatea alimentării cu energie, creșterea competitivității economice și reducerea impactului asupra mediului înconjurător.

În acest scop, România va viza, în principal:

- **Continuarea investițiilor** în sectorul energetic pentru menținerea securității sistemului energetic și pentru îndeplinirea angajamentelor cu privire la protecția mediului;
- **Asigurarea securității alimentării cu energie**, sens în care, direcțiile prioritare de acțiune vizează:
  - continuarea programului nuclear prin realizarea unităților 2 (în 2007), 3 și 4 ale Centralei Nucleare Cernavodă;

- diversificarea surselor de energie din import prin realizarea proiectelor de interconectare transfrontaliere: proiectul Nabucco (tranzitul gazelor naturale din zona Mării Caspice spre Europa de Vest prin România), interconectarea cu sistemul din Ungaria în zona Arad-Szeged, cu sistemul din Ucraina în zona Siret-Cernăuți, cu sistemul din Bulgaria în zona Giurgiu-Ruse și proiectul PEOP (conducta de transport țiței Constanța -Trieste);
  - construirea unui terminal de gaz lichefiat la Constanța, având în vedere potențialul ridicat de stocare de care dispune România.
- **Diversificarea mix-ului energetic prin, promovarea surselor regenerabile de energie**, pentru atingerea în 2010 a unei ponderi de 33% a energiei electrice produse din surse regenerabile, în consumul intern brut de energie electrică.
  - **Utilizarea mai eficientă a surselor de energie** primară prin promovarea cogenerării și creșterea eficienței energetice pe întregul lanț: producție – transport - distribuție - utilizare finală. În acest context, vor fi continuate programele de eficiență energetică, ținând cont de potențialul de economisire disponibil în sectorul rezidențial, transporturi și în industrie, care să conducă la reducerea intensității energetice primare cu 40% până în 2015. Cu referire la sectorul transporturi, România va sprijini în continuare **producția și utilizarea biocarburanților** și își propune atingerea cotei de consum de 5,75% biocarburanți în totalul combustibililor consumați la nivel național până în anul 2010.
  - **Valorificarea cărbunelui cu eficiență ridicată**, cu respectarea standardelor de mediu, atât în grupuri reabilite, cât și în grupuri noi cu tehnologii performante.
  - **Întărirea poziției strategice în regiune**. România va juca un rol activ în aplicarea prevederilor Tratatului Comunității Energetice în regiunea Europei de Sud-Est, pe care îl consideră foarte important pentru creșterea stabilității în regiune.
În acest sens, România susține realizarea **Bursei regionale de energie** la București. Finalizarea cu succes a acestui proiect va conferi României rolul de lider în crearea unui mediu concurențial pentru tranzacționarea energiei electrice, contribuind la instaurarea unui climat de cooperare în Sud-Estul Europei.

c. Mediu

Obiectivul principal al politicii de mediu a României este **reducerea decalajelor față de statele membre ale UE în ceea ce privește dezvoltarea durabilă și protecția mediului**.

Pentru atingerea acestui obiectiv, se au în vedere următoarele **direcții de acțiune**:

- Promovarea investițiilor de capital autohton și comunitar pentru realizarea măsurilor și lucrărilor de protecție a mediului;
- Protecția și îmbunătățirea biodiversității și a patrimoniului natural prin sprijinirea managementului ariilor protejate, inclusiv prin implementarea rețelei Natura 2000;
- Reducerea riscului la dezastre naturale în toate regiunile țării, precum și implementarea măsurilor preventive în cele mai vulnerabile zone;
- Asigurarea protecției și conservării resurselor naturale;
- Ameliorarea calității solului, prin îmbunătățirea managementului deșeurilor și reducerea numărului de zone poluate istoric;

- Reducerea impactului negativ cauzat de centralele municipale vechi de termoficare în cele mai poluate localități;
- Dezvoltarea infrastructurii pentru gestionarea integrată a deșeurilor din centrele urbane;
- Dezvoltarea infrastructurii pentru alimentarea cu apă și pentru colectarea și epurarea apelor uzate pentru populația urbană și cea rurală;
- Îmbunătățirea accesului la infrastructura de apă, prin asigurarea serviciilor de alimentare cu apă și canalizare în majoritatea zonelor urbane;
- Reducerea poluării apelor cu substanțe prioritare și eliminarea poluării cu substanțe prioritare periculoase;
- Reducerea poluării cu nitrați proveniți din surse agricole;
- Atingerea stării bune a apelor.

d. Tehnologia informației și comunicații

Având în vedere faptul că trecerea la societatea informațională reprezintă o prioritate, România își propune creșterea continuă și susținută a **gradului de accesibilitate a serviciilor de comunicații electronice** până la cel puțin nivelul mediu al UE, atât în cadrul teritoriului, cât și la nivelul utilizatorilor.

Direcțiile strategice pentru atingerea acestui obiectiv sunt :

- **dezvoltarea comunicațiilor în bandă largă** și transformarea României în una dintre cele mai dezvoltate și competitive piețe de comunicații în bandă largă din Europa Centrală și de Est;
- efectuarea, până în anul 2012, a **tranziției de la televiziunea analogică la cea digitală**;
-
- extinderea utilizării în mod activ de către populație a **echipamentelor de comunicații electronice**.

În ceea ce privește **tehnologia informației**, aceasta se va dezvolta pe următoarele direcții:

- asigurarea unui cadru legal complet pentru desfășurarea activităților și serviciilor în contextul societății informaționale și a conceptului de *e-guvernare*¹;
- creșterea gradului de utilizare a tehnologiilor informației în mediul public și privat, respectiv cel de afaceri;
- **implementarea unui sistem eficient de e-guvernare**, realizarea și oferirea de servicii publice informatizate, accesibile de la distanță;
- armonizarea aplicațiilor și infrastructurilor de comunicații pentru asigurarea unor servicii competitive pe termen lung și interoperabile atât la nivel național cât și la nivel european;

---

¹ conceptul de "e-guvernare" promovează implementarea sistemelor informatice ca alternativă de acces a cetățenilor la serviciile oferite de către administrație. **Guvernarea electronică** este utilizarea de către autoritățile administrației publice centrale a aplicațiilor bazate pe tehnologia informației, în scopul: îmbunătățirii accesului la informațiile și serviciile publice ale autorităților administrației publice centrale; eliminării procedurilor birocratice și simplificării metodologiilor de lucru; îmbunătățirii schimbului de informații și servicii între autoritățile administrației publice centrale; îmbunătățirii calității serviciilor publice la nivelul administrației publice centrale.

- stimularea dezvoltării industriei tehnologiei, informațiilor și comunicațiilor (TIC) și a exportului de software și servicii informatice cu valoare adăugată mare;
- generarea de proiecte pilot pentru creșterea gradului de informatizare a serviciilor publice;
- eliminarea decalajelor dintre mediul rural și urban, prin acțiuni comune în domeniul comunicațiilor și tehnologiei informației, permițând astfel uniformizarea la nivelul întregii țări a accesului la informație și servicii digitale.

B. Dezvoltarea capitalului uman

Agenda Lisabona, lansată în 2000 și relansată în anul 2005, oferă cadrul de coordonare între măsurile naționale și cele luate la nivel european pentru ca Uniunea Europeană să devină până în 2010 "cea mai competitivă și dinamică economie bazată pe cunoaștere din lume, capabilă de o creștere economică durabilă, cu locuri de muncă mai bune și mai multe și o mai mare coeziune socială". Unul din obiectivele *Programul Național de Reforme pentru Strategia Lisabona*, elaborat de către Guvernul României pentru perioada 2007-2010 este **îmbunătățirea funcționării pieței forței de muncă**.

În concordanță documentele programatice ale Uniunii Europene, dezvoltarea capitalului uman din România se va desfășura pe patru mari direcții:

- educație și formare profesională pe toată durata vieții;
- stimularea cercetării - dezvoltării și inovării cu impact semnificativ în economie;
- flexibilizarea pieței forței de muncă și minimizarea constrângerilor birocratice, eliminarea discriminărilor (pe bază de sex, vârstă, origine etc.), incluziune socială, protecție socială (asigurări sociale și pensii);
- îmbunătățirea sistemelor de sănătate publică.

a. Educație și formare profesională

Direcțiile strategice ale educației și formării profesionale pentru perioada 2007–2013 sunt:

- adaptarea educației și a formării profesionale la cerințele societății și ale pieței forței de muncă;
- asigurarea calității educației și compatibilizarea sistemului național de învățământ cu standardele europene, prin preluarea la nivel național a competențelor cheie promovate la nivelul UE, dar și prin potențarea tradițiilor valoroase ale educației românești;
- descentralizarea și creșterea gradului de autonomie a sistemului educativ;
- reforma educației timpurii;
- asigurarea accesului egal la educație și formare profesională (construirea de *campusuri* școlare; asigurarea condițiilor echitabile de igienă și educație pentru sănătate în mediul rural; licee tehnologice, pentru o paletă extinsă de specializări; informatizarea tuturor

școlilor din mediul rural; modernizarea învățământului profesional și tehnic – TVET² în mediul rural)

Pentru favorizarea dezvoltării personale, a incluziunii sociale și a inserției pe piața muncii, procesul educațional se va focaliza pe formarea în domenii de competențe cheie, indispensabile vieții active într-o societate a cunoașterii.

În ceea ce privește formarea profesională continuă (FPC), România își va direcționa eforturile către dezvoltarea unui sistem de FPC flexibil și transparent, bazat pe competențe, integrat Cadrului Național al Calificărilor, pe îmbunătățirea rețelei de informare, consiliere și orientare profesională și pe creșterea calității și eficienței sistemului de FPC printr-un management orientat spre rezultate.

Din perspectiva dezvoltării durabile, a descentralizării sistemului, a globalizării educației, a integrării acesteia cu cercetarea, precum și a competitivității și a sporirii mobilității, sistemul educațional românesc va promova principiile transparenței, răspunderii publice și diversității culturale și etnice.

b. Cercetare-dezvoltare și inovare

Obiectivul central al politicilor de cercetare-dezvoltare și inovare (CDI) în perioada post-aderare îl reprezintă **creșterea impactului lor în economie**, în vederea asigurării durabilității procesului de convergență cu UE.

Din aceasta perspectivă, este esențială **dezvoltarea / aprofundarea parteneriatului „mediu de afaceri - universități – institute de cercetare”**, atât în ceea ce privește cererea de cercetare / inovare cât și accesul la rezultatele acesteia.

Prima etapă a procesului post-aderare, va impune pentru România cerința esențială de a **reduce decalajele tehnologice** care o separă de restul statelor membre UE, în special în contextul ritmului intensificat de implementare a Strategiei Lisabona revizuite.

Politicile promovate de România vor urmări **creșterea rolului cercetării în susținerea competitivității economice și crearea unei economii bazate pe cunoaștere**, cu următoarele obiective:

- **focalizarea programelor naționale CDI spre domeniile științifice și tehnice stabilite la nivel european, inclusiv tehnologiile de vârf**, cu impact deosebit asupra creșterii competitivității economice și integrării în noua economie globalizată;
- dezvoltarea pe plan intern a **rețelelor de cercetare integrate și a consorțiilor naționale reprezentative pentru domenii ale tehnologiilor de vârf**, care să permită alinierea la platformele tehnologice europene de același profil;
- dezvoltarea și extinderea în continuare a **rețelei naționale de instituții specializate** pentru diseminarea rezultatelor cercetării și inovării și asigurarea transferului tehnologic, inclusiv dezvoltarea parcurilor științifice și tehnologice, la nivelul tuturor celor opt regiuni de dezvoltare, pentru a permite dezvoltarea firmelor inovative;
- susținerea proiectelor CDI, inclusiv finanțate din fonduri structurale.

² TVET (Technical Vocational Education and Training) = proiect multianual de modernizare a sistemului românesc de educație și formare profesională, în vederea adaptării acestuia la noile cerințe ale pieței muncii

c. Piața forței de muncă

În domeniul pieței muncii, România va urmări **ocuparea deplină, îmbunătățirea calității și productivității muncii și întărirea coeziunii teritoriale și sociale.**

Direcțiile strategice în ceea ce privește piața muncii vor viza **creșterea flexibilității și securității muncii** (“flexicurity”) și **îmbunătățirea accesului pe piața muncii.**

Pentru promovarea **relațiilor de muncă flexibile**, se va sprijini desfășurarea de activități economice în mod independent, vor fi considerabil reduse barierele la angajare, va crește preocuparea pentru sănătatea și securitatea la locul de muncă și se va consolida dialogul social bipartit și tripartit.

Se va urmări, deasemenea, reducerea graduală a poverii fiscale asupra locului de muncă, acordarea de subvenții pentru muncă, dar și întărirea capacității instituțiilor de control în domeniul fiscal.

În vederea îmbunătățirii **accesului pe piața muncii**, va fi continuată asistența acordată persoanelor în căutarea unui loc de muncă prin măsuri active aplicate de Serviciul Public de Ocupare, sprijinirea intrării și re-insertiei pe piața muncii, asigurarea egalității de șanse pe piața muncii.

În ceea ce privește **incluziunea socială**, în afara măsurilor specifice privind educația și formarea profesională, va fi consolidat cadrul legislativ care reglementează conceptul de economie socială, se va dezvolta o rețea integrată de servicii sociale pentru creșterea nivelului prestațiilor sociale destinate grupurilor dezavantajate (cu accent pe populația de etnie rromă și pe femeile din mediul rural), vor fi promovate și susținute inițiativele destinate dezvoltării zonelor cele mai afectate de sărăcie.

O atenție specială va fi acordată creșterii numărului de locuri de muncă oferite tinerilor și persoanelor în vârstă.

d. Sănătate publică

România va continua reforma sistemului de sănătate, urmând ca în domeniul sănătății publice să-și orienteze eforturile și resursele financiare către **dezvoltarea infrastructurii de sănătate și creșterea ponderii serviciilor de sănătate preventivă.**

Dezvoltarea infrastructurii de sănătate are ca prioritate *dezvoltarea sistemului național de urgență* prin construcție/reabilitare, asigurarea personalului de specialitate și dotarea cu echipamente moderne și *reabilitarea sistemului de asistență pentru bolnavii cu boli mintale* (înființarea de centre de sănătate mintală și compartimente de asistență comunitară psihiatrică, reabilitare centre de ergoterapie și terapie ocupațională , dezvoltarea mecanismelor de reintegrare și reinsertie socială a bolnavilor cu afecțiuni psihice).

Creșterea ponderii serviciilor de sănătate preventivă se va realiza prin dezvoltarea asistenței medicale comunitare și a asistenței medicale primare, informarea și educarea populației cu privire la mijloacele de prevenire a bolilor cronice și depistarea precoce a bolilor cu impact major asupra stării de sănătate a populației.

România va consolida mecanismele pentru supravegherea principalelor boli infecțioase și monitorizarea factorilor de risc din mediu în relație cu sănătatea: apa, aerul, alimentele, radiațiile ionizante, habitat etc.

1.2. Continuarea reformelor în domeniile de importanță majoră pentru creșterea economică

Cadrul macro-economic trebuie să pună accent pe reformele structurale, politica fiscală și bugetară, agricultura și dezvoltare rurală, iar cadrul micro-economic trebuie să urmărească susținerea IMM-urilor (mai ales a celor inovative).

A. Cadrul macro-economic - politica fiscală și bugetară

Din perspectiva convergenței, cadrul macro-economic are rolul de a susține **durabilitatea creșterii economice**, inclusiv prin finanțarea dezvoltării infrastructurilor fizice și a capitalului uman.

Asigurarea cadrului macroeconomic stabil pentru perioada 2007- 2013 reprezintă un obiectiv fundamental, caracterizat prin intensificarea procesului de corelare a politicilor existente și implementarea noilor politici, continuarea consolidării fiscale, a procesului dezinflaționist și a nivelului deficitului bugetar, conform cerințelor Uniunii.

Politicile monetară, bugetară și fiscală, precum și pregătirea pentru aderarea la zona Euro vor fi astfel subsumate logicii unei programări bugetare multianuale care să aloce resursele necesare pentru sectoarele cheie (inclusiv prin dezvoltarea parteneriatelor public-privat) și să raționalizeze cheltuielile, avându-se în vedere principiul subsidiarității.

Obiectivele **politicii fiscal-bugetare** vor ține seama de prevederile Pactului de Creștere și Stabilitate, iar politica economică va urma principiile cuprinse în Orientările Generale de Politică Economică (Broad Economic Policy Guidelines).

Prioritățile politicii fiscale decurg, în principal, din angajamentele legate de aderarea la Uniunea Europeană, și anume:

- lărgirea bazei de impunere;
- îmbunătățirea colectării, prin reducerea evaziunii fiscale și conformarea voluntară la plata obligației bugetare;
- reducerea cotelor de contribuții sociale.

Politica bugetară se va axa pe o construcție flexibilă, integrată în programe bugetare concrete care să corespundă cu modul de abordare a bugetului la nivelul Uniunii Europene.

O atenție importantă se va acorda:

- asigurării cu prioritate a sumelor destinate cofinanțării proiectelor finanțate din fonduri europene;
- asigurării plății contribuției României pentru finanțarea bugetului Uniunii Europene în cadrul sistemului resurselor proprii;
- creșterea ponderii veniturilor bugetare în PIB.

Obiectivul principal al **gestionării datoriei publice** va fi reprezentat de asigurarea surselor de finanțare a deficitului bugetar la un cost cât mai redus și un nivel de risc acceptabil.

De asemenea, un deziderat major va fi reprezentat de proiectarea și implementarea unei politici de îndatorare publică guvernamentală internă, care să evite creșterea ratelor dobânzii bancare cu efect negativ asupra cererii de investiții și asupra inflației.

Prin aderarea la Uniunea Europeană, România va deveni stat membru **cu derogare temporară de la adoptarea monedei euro**. Aceasta înseamnă că la un moment dat, România va intra în mecanismul cursului de schimb ERM II, iar apoi, condiționat de îndeplinirea criteriilor de convergență nominală, va adopta moneda unică europeană.

Calendarul propus de autoritățile române pentru intrarea în ERM II (2010-2012) și, ulterior, pentru adoptarea euro (2012-2014) are în vedere **menținerea unei perioade de ajustare de circa 3-4 ani** după momentul integrării și până la cel al participării la ERM II. Stabilirea datei-țintă pentru intrarea în zona euro, împreună cu motivarea alegerii acesteia și cu definirea unei traiectorii realizabile a evoluțiilor economice în sprijinul adoptării euro fac obiectul *Programului național de convergență*, care va fi finalizat până în luna ianuarie 2007.

În ceea ce privește îndeplinirea criteriilor de convergență nominală, autoritățile își propun pe termen mediu coborârea ratei medii anuale a inflației sub nivelul de 4 la sută.

Din punct de vedere al **durabilității finanțelor publice**, România se compară favorabil cu țările central-europene care au aderat la Uniunea Europeană în anul 2004. Pentru perioada post aderare, bugetele anuale vor fi construite avându-se în vedere ca deficitele, chiar dacă vor fi superioare celor din anii anteriori (mai ales ca urmare a cheltuielilor suplimentare pentru proiecte de infrastructură și de mediu), să se încadreze în limita de 3 la sută din PIB.

Încheierea unei perioade de șapte ani (2000-2006) de pregătire pentru aderarea la UE și începerea unei alte perioade, de alți șapte ani (2007-2013) de pregătire pentru adoptarea euro, constituie o oportunitate deosebită pentru **continuarea reformelor și reducerea decalajelor acumulate în economie**. O atenție deosebită va fi acordată perioadei de ajustare dintre momentul aderării la UE și cel al intrării în ERM II, care trebuie utilizată pentru finalizarea celei mai mari părți a reformelor structurale și consolidarea stabilității macroeconomice.

Continuarea **procesului de dezinflație** și atingerea unei inflații compatibile cu zona euro reprezintă o altă prioritate. Din acest punct de vedere, este foarte importantă politica salarială în sectorul bugetar și în cel al întreprinderilor de stat. În plus, trebuie continuate reformele structurale cu scopul creșterii flexibilității pieței forței de muncă și a factorilor de producție.

B. Cadrul micro-economic

Suștinerea IMM-urilor are ca obiectiv **consolidarea prezenței competitive a României pe Piața Internă** prin:

- continuarea aplicării standardelor europene și respectarea legislației comunitare privind Piața Internă;
- implementarea Strategiei privind ajutoarele de stat în sensul susținerii IMM-urilor, respectiv a inovării, formării profesionale continue, respectării cerințelor de mediu, accesului la tehnologie;
- crearea unei infrastructuri adecvate de sprijinire a afacerilor și acces facil la finanțare pentru IMM-uri
- creșterea transparenței și a eficienței administrativ-legislative;

- susținerea dezvoltării spiritului antreprenorial și a celorlalte competențe prin formare profesională continuă;
- favorizarea investițiilor în domeniul cercetării – dezvoltării și inovării.

C. Agricultură și dezvoltarea rurală

Dezvoltarea **sectorului agricol** al României, vizează **depășirea problemelor structurale** actuale (slaba dotare cu mașini și utilaje, fărâmițarea terenurilor agricole) și **creșterea competitivității produselor românești** pe Piața Internă.

Pentru perioada 2007-2013, România își propune ca obiective principale:

- dezvoltarea unui sector agricol și forestier competitiv, bazat pe cunoaștere și inițiativă privată;
- reducerea dimensiunii populației ocupate în agricultură, corelată cu crearea de exploatații economice viabile, prin eforturi de reducere a gradului înalt de fragmentare a suprafeței agricole și a numărului de ferme de mici dimensiuni;
- menținerea calității și a diversității spațiului rural și forestier în vederea obținerii unui echilibru între activitățile umane și conservarea resurselor naturale.

Pentru atingerea acestor obiective, prioritățile în domeniul agricol în etapa post-aderare sunt structurate după cum urmează:

Priorități pe termen scurt

- intensificarea procesului de implementare a acquis-ului comunitar, cu precădere a celui fito-sanitar și veterinar;
- finalizarea construcției instituționale necesare funcționării Politicii Agricole Comune (PAC), în acord cu reglementările Uniunii Europene;
- creșterea investițiilor străine și valorificarea avantajelor existente: terenuri de calitate, forță de muncă ieftină și relativ calificată, posibilități pentru agricultura organică.
- integrarea în aranjamentele de piață comună a unei serii de produse agricole, inclusiv culturile arabile, zahărul, produsele animaliere și culturile specializate;
- fructificarea oportunităților oferite de acquis-ul comunitar în domeniul agriculturii; o nișă care se pretează la specificul agriculturii românești este agricultura ecologică;
- informarea continuă a populației ocupate în agricultură, dar și a populației rurale în general, cu privire la costurile și beneficiile pe care viitoarea aderare le va avea asupra lor; informarea fermierilor cu privire la beneficiile PAC, la normele comunitare în domeniu și la cerințele pentru accesarea fondurilor comunitare sau a altor facilități financiare.

Priorități pe termen mediu și lung

- restructurarea și modernizarea sectorului agroalimentar și a celui forestier pentru a face față cerințelor pieței interne;
- stimularea procesului de consolidare a fermelor printr-o piață funciară funcțională, sprijinirea transformării fermelor de semi-subsistență, cu potențial real de producție, în

exploatații viabile din punct de vedere comercial și sprijinirea formării de asocieri între fermieri în scopul valorificării produselor;

- îmbunătățirea calității procesării, controlului și calității produselor alimentare prin respectarea regulilor minime de siguranță a alimentelor impuse de cerințele PAC;
- îmbunătățirea marketingului produselor agroalimentare, continuarea programelor pentru realizarea de centre de preluare-depozitare a produselor agricole și asigurarea transparenței pe piață;
- promovarea investițiilor directe care vizează introducerea de noi tehnologii și creșterea calității produselor;
- elaborarea și implementarea de planuri operaționale pentru asigurarea transparenței piețelor, atât pentru crearea unor sisteme de informare privind prețul produselor agricole (burse agricole), cât și privind prețul pământului.

Dezvoltarea rurală a României are ca principal obiectiv **dezvoltarea armonioasă a comunităților rurale**, simultan cu consolidarea sectoarelor agricol și silvic, ținând cont de cerințele de protecție a mediului înconjurător.

În vederea atingerii acestui obiectiv, România va sprijini dezvoltarea infrastructurii rurale (rețelele de drumuri, rețelele de comunicații, servicii de sănătate, educație, consultanță) și diversificarea serviciilor oferite către populația din mediul rural.

Pentru reorientarea unei părți din populația ocupată în agricultură, în cadrul comunităților rurale vor fi stimulate dezvoltarea serviciilor pentru agricultură și diversificarea activităților economice complementare (mica industrie, turism, artizanat). Acestea vor trebui să contribuie la valorificarea resurselor specifice mediului rural (inclusiv a potențialului turistic și cultural-spiritual al satului românesc) și să asigure folosirea mai eficientă forței de muncă rurale.

Pentru dezvoltarea de proiecte care își propun potențarea și valorificarea resurselor locale, vor fi inițiate măsuri pentru creșterea capacității administrative locale de atragere a resurselor financiare, inclusiv prin parteneriate public-privat.

Având în vedere calamitățile naturale din anii precedenți, autoritățile locale vor fi sprijinite pentru elaborarea și aplicarea de politici și programe de prevenire a riscurilor naturale.

1.3. Asigurarea resurselor necesare și utilizarea efectivă și eficientă a fondurilor comunitare

---

Absorbția fondurilor comunitare constituie un obiectiv în sine al strategiei post-aderare, ținând cont de contribuția însemnată pe care aceste fonduri o vor avea la recuperarea decalajelor față de nivelul de dezvoltare din statele membre UE. **Accesul la aceste resurse financiare prin politica europeană de coeziune reprezintă unul dintre principalele beneficii economice.**

Pentru a deveni **beneficiar net** al fondurilor comunitare, România trebuie să asigure un grad de absorbție cât mai ridicat al acestora. Fondurile pe care România le va primi de la UE sunt **potențiale**, pe când contribuția la bugetul comunitar este certă și reprezintă o obligație asumată ca stat membru.

Complementar cu fondurile comunitare, resursele bugetare ale statului și cele care vor fi atrase din mediul privat vor fi angajate pe direcțiile prioritare de dezvoltare.

Premisele pentru utilizarea optimă a acestor resurse financiare sunt:

- **informarea reală** a tuturor categoriilor de potențiali solicitanți și beneficiari ai proiectelor finanțate din fondurile europene. Campaniile de informare trebuie să ofere informații detaliate despre posibilitățile create, modul de aplicare și să ajungă la destinatari prin mijloace de comunicare adaptate.
- asigurarea cu prioritate a **capacității administrative** a tuturor instituțiilor implicate în gestionarea și implementarea fondurilor comunitare, pentru ca acestea să își poată desfășura activitatea la standarde înalte, eficient și transparent. Un accent deosebit trebuie pus pe **formarea unui număr suficient de specialiști** în gestiunea fondurilor comunitare, care să acopere întreg spectrul administrației publice românești atât geografic, cât și tematic.
- sprijinirea **promotorilor de proiecte** pentru stabilirea unui portofoliu de proiecte mature, care să poată fi finanțate imediat după aprobarea programelor operaționale. Reînnoirea permanentă a acestei rezerve de proiecte constituie o garanție a creșterii gradului de absorbție a fondurilor comunitare.

De asemenea, utilizarea instrumentelor financiare comunitare **presupune asumarea și respectarea următoarelor principii**:

- **Eficiența** - utilizarea fondurilor în funcție de direcțiile strategice de dezvoltare stabilite în documentele de programare pentru perioada 2007-2013. În marja acestor documente negociate cu Comisia Europeană, Guvernul României are posibilitatea să aleagă în mod prioritar acele proiecte de finanțare care se adresează domeniilor vizate de modelul de dezvoltare socio-economică (infrastructura fizică și capitalul uman).
- **Subsidiaritatea** – gestionarea fondurilor la un nivel cât mai apropiat de nevoile locale și regionale, în funcție de specificul zonal și prioritățile locale; intervenția statului doar acolo unde gestiunea optimă a fondurilor depășește capacitatea administrației publice locale. **În plus, este foarte importantă, atragerea resurselor financiare complementare** fondurilor comunitare prin dezvoltarea parteneriatelor public-privat în domeniile prioritare de dezvoltare, în funcție de specificul local.
- **Parteneriatul** – gestionarea și implementarea fondurilor comunitare trebuie realizate cu implicarea tuturor segmentelor societății, de la autorități publice naționale, regionale și locale, la parteneri economici și sociali, societate civilă etc.
- **Adiționalitatea** – contribuțiile din Instrumentele Structurale nu înlocuiesc cheltuielile publice structurale sau echivalente ale unui Stat Membru.

2. Aprofundarea la nivel național a procesului de integrare europeană

Fundamentare

Aderarea la Uniunea Europeană înscrie România în **dinamica aprofundării procesului de integrare europeană**.

Obținerea statutului de stat membru al UE este o condiție necesară, dar nu suficientă pentru maximizarea beneficiilor aderării. **Aplicarea regulilor UE după momentul aderării este fundamentală** pentru atingerea acestui scop.

Trebuie conștientizat faptul că, după 1 ianuarie 2007, România va fi în concurență directă cu celelalte state membre, în sensul performanțelor economice și instituționale, inclusiv în vederea atragerii resurselor comunitare și globale.

Din acest motiv este o condiție *sine qua non* ca România să se afle în „fruntea” statelor membre care aplică noile reglementări comunitare. Prin aceasta, întreprinderile și cetățenii români vor beneficia de avantajele competitive ale racordării la noile cerințe de funcționare.

În plus, România va trebui să își îndeplinească cu rigurozitate toate obligațiile asumate prin Tratatul de aderare (aplicarea integrală a acquis-ului comunitar după finalizarea perioadelor de tranziție, aderarea la Spațiul Schengen și la zona Euro etc).

Mai mult, implementarea cu succes a modelului de dezvoltare este condiționată, pe de-o parte, de continuarea reformelor în domenii esențiale precum justiție, administrație și afaceri interne și, pe de altă parte, de comunicarea și informarea publicului cu privire la valorile europene și beneficiile integrării pentru societatea românească.

Principalul beneficiu al aderării României la Uniunea Europeană îl reprezintă consolidarea unui sistem legislativ și instituțional modern.

Adăugând la aceasta și accesul pe Piața Internă, precum și asistența financiară, se poate estima că România are asigurate premisele unei convergențe relativ rapide cu UE. Pe de altă parte însă, obținerea statutului de membru al UE este o condiție necesară, dar nu suficientă pentru maximizarea beneficiilor aderării. **Aplicarea și consolidarea sistemului legislativ și instituțional după momentul aderării sunt fundamentale.**

2.1. Întărirea capacității administrației publice centrale și locale

Guvernul României va actualiza, până cel mai târziu în anul 2007, *Strategia privind reforma administrației publice* și va pune accent pe:

- **dezvoltarea capacității autorităților și instituțiilor publice** de a formula și implementa politici naționale și locale, compatibile cu cele comunitare și de a funcționa la standardele de performanță ale administrațiilor naționale din celelalte state membre UE;
- **definirea clară a rolului** fiecărei structuri în cadrul sistemului administrativ, cu scopul de a determina un mecanism coerent instituțional și de a eficientiza procesul de luare a deciziei și de implementare a normelor europene.

Prin aplicarea acestei strategii, administrația publică din România se va identifica în relațiile inter-instituționale, precum și în relația cu cetățenii, prin următoarele **puncte forte**: dinamism, expertiză, profesionalism, imparțialitate, incoruptibilitate, transparență și stabilitate.

Direcții prioritare de acțiune:

- Aplicarea corespunzătoare a acquis-ului comunitar, în paralel cu elaborarea de politici publice naționale și locale, compatibile cu cele comunitare;
- Acordarea unei atenții sporite domeniilor care fac obiectul perioadelor de tranziție negociate și pregătirea instituțiilor responsabile pentru implementarea integrală a acquis-ului comunitar, după expirarea perioadelor de tranziție.
- Continuarea implementării principiilor generale ale spațiului administrativ european privind legalitatea, competența legală, predictibilitatea, deschiderea și transparența, răspunderea și responsabilitatea, eficiența și eficacitatea în vederea creșterii calității actului administrativ.
- Dezvoltarea acțiunii de formare a funcționarilor publici în domeniul afacerilor europene
- Instituționalizarea unui dialog sistematic între autoritățile publice centrale cu cele regionale și locale, în vederea transferului de bune practici în implementarea politicilor comunitare.
- Creșterea vizibilității autorităților regionale și locale din România în cadrul asociațiilor europene ale colectivităților regionale și locale.

2.2. Finalizarea reformelor în justiție cu rezultate tangibile și durabile în lupta împotriva corupției

---

Modelul de dezvoltare socio-economică va avea **rezultatele așteptate** numai în condițiile asigurării premiselor instituționale și legislative, prin **consolidarea unui sistem judiciar performant și independent**.

În acest sens, se va acorda o atenție sporită **implementării eficiente și la timp a legilor pentru reforma justiției** în conformitate cu standardele europene.

A. Direcții prioritare de acțiune în domeniul reformei sistemului judiciar

Reforma sistemului judiciar reprezintă în continuare un domeniu prioritar, aceasta presupunând un proces complex și îndelungat de restructurare instituțională, reformare a mentalităților, precum și eforturi financiare care trebuie asumate. Garantarea independenței justiției trebuie dublată de **asigurarea calității și eficienței actului de justiție**, precum și de **sporirea responsabilizării sistemului judiciar**. În acest context, vor fi urmărite cu precădere următoarele **direcții de acțiune**:

a. Îmbunătățirea calității actului de justiție

Asigurarea unei calități ridicate a actului de justiție implică *realizarea unui cadru legislativ coerent, unificarea jurisprudenței, pregătirea specializată a judecătorilor/procurorilor și altor categorii de personal din sistemul judiciar*. Măsurile preconizate:

- Finalizarea reformei Codurilor (penal, civil, procedură penală, procedură civilă);
- Unificarea jurisprudenței;

- Pregătirea specializată a judecătorilor și procurorilor.

b. Sporirea eficienței și responsabilizarea sistemului judiciar

Funcționarea eficientă a sistemului judiciar depinde de stabilirea unui sistem performant de *management*, de asigurarea unui cadru legislativ coerent, dar și de o responsabilizare sporită a tuturor actorilor implicați în realizarea actului de justiție. Aceasta presupune:

- Îmbunătățirea managementului instanțelor;
- Îmbunătățirea politicii de resurse umane pe termen lung;
- Raționalizarea/reorganizarea instanțelor;
- Reformarea sistemului Ministerului Public;
- Continuarea procesului de informatizare a sistemului judiciar;
- Îmbunătățirea infrastructurii instanțelor și parchetelor.

c. Asigurarea transparenței actului de justiție și garantarea accesului liber la justiție

Sistemul judiciar trebuie să înțeleagă și să-și îndeplinească rolul de **serviciu public**, prin înfăptuirea corespunzătoare a actului de justiție, prin **stabilirea unui nou tip de relație între justiție și justițiabil** și printr-o **nouă abordare a relației cu societatea**. Pentru acestea sunt necesare:

- Sporirea transparenței și îmbunătățirea comunicării dintre judecători/procurori și justițiabili/ presă;
- Reformarea sistemului de asistență juridică gratuită.

d. Îmbunătățirea condițiilor de detenție și redimensionarea sistemului național de probațiune prin:

- Reforma sistemului penitenciar, alinierea condițiilor de detenție la standardele europene și elaborarea unor programe vizând reinscrierea socială a deținuților;
- Redimensionarea sistemului național de probațiune și dezvoltarea alternativelor la pedepsele privative de libertate.

B. Direcții prioritare de acțiune în domeniul luptei împotriva corupției

Lupta împotriva corupției rămâne în continuare cel mai important obiectiv al politicilor penale românești. Obiectivul în acest domeniu este **prevenirea și combaterea corupției** prin perfecționarea și aplicarea riguroasă a cadrului normativ, prin stabilitate și coerență legislativă și prin consolidarea instituțională a organismelor cu atribuții decisive în domeniu. În acest context, vor fi urmărite cu precădere următoarele direcții de acțiune:

a. Combaterea corupției în administrația publică

Acest domeniu vizează creșterea rezistenței la corupție în administrația publică. Se urmărește:

- Identificarea zonelor cu vulnerabilitate la corupție și adoptarea de măsuri;
- Creșterea transparenței instituțiilor publice;
- Creșterea nivelului de integritate și rezistență la corupție al administrației publice.

b. Sporirea eficienței procesului penal în cazurile de corupție

Acest domeniu vizează *reprimarea comportamentelor deviate de la standardele și normele de integritate* și cuprinde activitățile de combatere a corupției propriu-zise,

- Implementarea legislației penale nou adoptată;
- Creșterea eficienței DNA.

c. Crearea unui sistem de coordonare, monitorizare și cooperare internațională

Se bazează pe principiul **cooperării și coerenței** în baza căruia instituțiile implicate în prevenirea și combaterea corupției trebuie să coopereze îndeaproape. Totodată, cooperarea internațională conduce la identificarea și asimilarea bunelor practici stabilite la nivel european.

- Întărirea cooperării internaționale;
- Monitorizarea periodică.

2.3. Consolidarea reformelor în domeniul afacerilor interne

Aderarea la Uniunea Europeană va integra România într-o nouă dimensiune a gestionării afacerilor interne. Cerințele alinierii la politicile europene în materie au determinat realizarea de reforme importante structurale și funcționale și impun continuarea acestora. **Adaptarea instituțiilor și politicilor interne la legislația și practicile europene**, în special în arii de maximă importanță precum controlul frontierelor, aderarea la **spațiul Schengen**, migrația, cooperarea polițienească și combaterea crimei organizate constituie o cerință esențială pentru securitatea României, dar și a UE în ansamblul său.

Rolul și responsabilitatea României sunt cu atât mai importante cu cât granița sa de Est va fi granița externă a Uniunii pe termen cel puțin mediu, până la momentul unor viitoare extinderi. Aderarea României trebuie să contribuie efectiv la consolidarea obiectivului comun de consolidare a spațiului de libertate, securitate și justiție . România va trebui să continue investițiile angajate în implementarea sistemului integrat de management al frontierelor și să susțină orice altă dezvoltare a acquis-ului în domeniul managementului frontierelor care ar contribui la îmbunătățirea situației actuale din punctul de vedere al securității continentului european.

În plus, recunoscând presiunea migratoare extrem de mare de la frontierele Uniunii, România va susține marile proiecte actuale europene în materie de control al migrației, care au ca obiectiv reducerea acestei presiuni.

România va susține continuarea demersurilor comune, pentru asigurarea unui nivel ridicat de securitate, pentru protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, în deplină concordanță cu orientările promovate de Strategia Externă în domeniului Justiției și Afacerilor Interne, adoptată în decembrie 2005.

În ceea ce privește aderarea la Spațiul Schengen, România își propune , în mod realist³ atingerea acestui obiectiv în anul 2010. Îndeplinirea obiectivului legat de eliminarea controalelor la frontierele interne și aderarea la spațiul Schengen presupune:

---

³ În conformitate cu documentele programatice ale României, s-a preconizat că pentru aderarea la spațiul Schengen, anul 2009 reprezintă o țintă rezonabilă, dar analizând experiența celor 10 state care au aderat la UE în 2004, ținta s-ar putea realiza în anul 2010 (proiectul *Strategiei Naționale privind aderarea la spațiul Schengen*)

- adoptarea și implementarea acquis-ului Schengen relevant;
- construcție instituțională și investiții, achiziții de mijloace tehnice, echipamente și sisteme specializate, pregătirea adecvată a personalului.

O atenție deosebită se va acorda, în continuare prevenirii și combaterii terorismului, criminalității organizate, îndeosebi a migrației ilegale, a traficului de persoane, a traficului de droguri, a traficului cu arme și substanțe interzise.

România va intensifica participarea la cooperarea internațională în combaterea criminalității organizate și a altor amenințări neconvenționale la adresa securității și va continua dezvoltarea rețelei atașatilor de afaceri interne și a ofițerilor de legătură, care își desfășoară activitatea în exterior.

România susține dezideratele cuprinse în Programul HAGA referitoare la implementarea principiului disponibilității pentru a deveni operațional la 1 ianuarie 2008 sau mai devreme.

Se va continua procesul de reformare și modernizare pentru toate structurile de aplicare a legii astfel încât să fie compatibile din punct de vedere procedural, tehnic cât și al calității resurselor umane cu structurile similare din celelalte state membre UE.

Se va acorda atenție pregătirii profesionale continue precum și capacității de cooperare efectivă cu agențiile de aplicare a legii din Statele Membre și cu organizațiile internaționale specializate.

2.4. Intensificarea campaniei de informare internă cu privire la valorile europene și la beneficiile și costurile integrării pentru societatea românească

Aderarea la UE va aduce schimbări și va crea oportunități pentru societatea românească. Se impune elaborarea unei **campanii de comunicare internă și informare** cu privire la valorile europene, beneficiile integrării și implicațiile aderării. Această campanie:

- va urmări **(i) informarea corectă, (ii) creșterea conștientizării publice cu privire la drepturile, obligațiile și oportunitățile pentru cetățeni** care decurg din calitatea de stat membru și **(iii) menținerea unui nivel ridicat de încredere** în Uniunea Europeană.
- va fi adaptată **grupurilor țintă** (oameni de afaceri, sindicate, studenți, fermieri, șomeri) și se va adresa acestora prin **mijloace de comunicare specifice**.
- se va desfășura **la nivel național, precum și la nivel regional și local** și va consta în organizarea de conferințe de presă, evenimente, reuniuni și dezbateri publice.

Campaniile de comunicare internă și informare presupun o strânsă cooperare intersectorială, sub coordonarea Primului Ministru, prin implicarea tuturor instituțiilor publice centrale, locale și regionale și în parteneriat cu mediul asociativ, sectorul ONG, sectorul privat și mass-media.

3. Definirea strategică a rolului și poziției României în cadrul UE

Fundamentare

Beneficiile care decurg din calitatea de stat membru sunt numai potențiale. Din acest motiv, România are nevoie de **definirea clară a intereselor proprii, susținerea lor activă, dar de o manieră consensuală cu celelalte state membre, coordonare, reprezentare, participare activă, voință politică și apoi implementare, monitorizare și fructificarea rezultatelor.**

Pentru a-și asigura premisele dezvoltării unei poziții solide și influente în rândul statelor membre și a-și construi o reputație cu potențial de valorificare, România trebuie să exercite corect, încă din primul moment al aderării, practicile Uniunii și să respecte întocmai acquis-ul comunitar.

România trebuie să aibă o contribuție pozitivă la consensul și acțiunea comunitară și la promovarea obiectivelor comune ale statelor membre. Reputația României va trebui să impună recunoașterea acesteia atât ca **stat adaptabil și flexibil**, cât și ca **stat capabil de a influența deciziile comunitare.**

În plus, România trebuie să-și identifice și să susțină poziții clare, concrete și pragmatice față de **marile teme europene**. Formularea unui interes național pe o temă europeană majoră presupune însă un proces intern amplu de coordonare a pozițiilor politice și de dezbatere publică.

În ceea ce privește **coordonarea internă a afacerilor europene**, România trebuie să își definească și să își consolideze **un mecanism instituțional puternic și unitar**, care să permită formularea și susținerea rapidă și corectă a pozițiilor și intereselor naționale la nivel comunitar.

În domeniul **relațiilor externe**, România, ca stat membru NATO, ONU, OSCE și UE, va trebui să-și reconfigureze mecanismele de formulare a obiectivelor și infrastructura de promovare a intereselor naționale, în principal pe cele două direcții - europeană și transatlantică - și să valorifice în mod deosebit punctele lor comune: valorile democratice și nevoia de securitate.

Pornind de la realitățile actuale ale Uniunii⁴, cea mai bună abordare a poziționării României va urmări:

- (i) **valorizarea punctelor comune și căutarea pozițiilor de compromis,**
- (ii) **participarea activă și eficientă la toate procesele formale/informale la nivel comunitar/interguvernamental, și,**
- (iii) **soluționarea problemelor interne, în același timp și în corelare cu preluarea reformelor comunitare.**

În plus, **România va trebui să aibă inițiative proprii** la nivel comunitar și să se remarce printr-o **poziție pro-activă** atât prin **formularea de propuneri noi** (de ex. inițierea unui

---

⁴ Între 50 și 80% din totalitatea actelor legislative în vigoare în statele membre sunt de origine comunitară; 80% din prevederile unei politici sunt convenite înainte de a intra în sfera propriu-zisă a deciziei; creșterea numărului de state membre de 5 ori de la înființare; reducerea considerabilă a predictibilității deciziilor comunitare; dinamica alianțelor ad-hoc, conduse de interese punctuale, promovează abordarea interguvernamentală în detrimentul celei comunitare.

program european destinat romilor – aceștia fiind o problemă europeană și nu una națională), precum și prin **diseminarea unor inițiative românești de succes** (de ex. implementarea protocolului de la Kyoto, modelul de integrare a minorităților etnice, altele decât cea roma).

România va promova o orientare a Uniunii spre exterior, spre provocările globalizării, în vederea construirii unei Uniuni dinamice, capabile de adaptare, unitare și puternice în toate domeniile: economic, relații externe și securitate.

3.1. Poziționarea strategică față de temele europene de importanță majoră

În logica dinamică a procesului de luare a deciziilor la nivel comunitar, **statele membre sunt interesate să cunoască evaluarea și poziția oficială a României față de marile teme europene**. Acest lucru va permite anticiparea unor alianțe în vederea promovării poziției României la nivel comunitar.

A. Proiectul constituțional

România este un ferm susținător al Tratatului constituțional pe care l-a ratificat deja prin Tratatul de aderare. Astfel, România consideră că este necesară continuarea procesului de reflecție și de ratificare a Tratatului constituțional de către statele membre.

În același timp, România este conștientă de necesitatea fluidizării procesului decizional astfel încât să se asigure funcționarea eficientă a Uniunii. România se va asocia grupului de SM care **promovează implementarea de proiecte cu rezultate concrete** în domenii specifice: energie, PESCE, cercetare, cooperare în învățământul superior, migrație, intervenție în caz de catastrofe naturale, poliția de frontieră comună.

B. Extindere sau aprofundare

Având în vedere faptul că, la nivelul Uniunii, se constată mai degrabă tendința de amânare a extinderii UE27, **poziția României față de extinderea UE va fi una rezervată. România nu urmărește să blocheze aderarea statelor candidate UE, dar susține respectarea cu strictețe, de către acestea, a tuturor condițiilor impuse, condiție necesară pentru asigurarea unei consolidări instituționale a Uniunii**.

Obiectivul României este de a contribui la stabilirea unui nou consens în rândul statelor membre asupra viitorului procesului de extindere, plecând de la **premisa unității și a capacității de funcționare a UE**. Astfel, România va promova necesitatea unei etape preliminare de aprofundare a integrării UE27, înaintea unui nou val de extindere⁵.

---

⁵ În plus, un argument practic în favoarea unei poziții discrete a României în problema extinderii ar fi că amânarea unui eventual val ar permite României să beneficieze din plin de instrumentele structurale și să-și consolideze poziția în rândul statele membre prin construirea unei reputații ce-i va permite ulterior să fie mai vocală în probleme sensibile, cum este extinderea UE27.

C. Metoda interguvernamentală sau metoda comunitară⁶

Ambele metode oferă oportunități. În timp ce prima se bazează pe administrații naționale puternice, eficiente, capabile să producă rezultate acolo unde Comisia Europeană nu are expertiză sau competențe, a doua presupune partajarea suveranității, respectiv, transferul unor competențe de la nivel național la cel supranațional, al instituțiilor comunitare.

România ar putea fi mai avantajată de **metoda comunitară, întrucât răspunde cel mai bine poziției de stat cu dimensiune și putere de vot medii și, în același timp, de net beneficiar pentru o lungă perioadă de timp de fonduri comunitare.**

D. Politica agricolă comună

Având în vedere tendința de liberalizare a comerțului cu produse agricole, dar și ponderea mare a agriculturii în PIB-ul României (12%; în plus, peste 40% din populația țării trăiește în mediul rural), o abordare favorabilă României ar fi **evitarea reducerii severe a bugetului PAC, în special a fondurilor pentru dezvoltare rurală.**

E. Libertate, securitate, justiție

România dorește să contribuie, alături de celelalte state membre, la consolidarea spațiului de libertate, securitate și justiție, obiectiv fundamental al Uniunii.

România consideră că este necesară o **cooperare intensivă polițienească și judiciară** a statelor membre pentru a asigura și în viitor securitatea unui spațiu fără frontiere interne.

În privința **migrației ilegale**, România susține o abordare echilibrată la nivel comunitar, care să combine acțiuni de colaborare preventivă cu țările de origine și tranzit, cu o asistență comunitară de dezvoltare intensificată.

România va participa la **consolidarea spațiului juridic european**, în domeniul dreptului civil și penal. România consideră că recunoașterea reciprocă a sentințelor judecătorești trebuie să aibă la bază încrederea în sistemul juridic al celorlalte state membre.

F. Reforma bugetului comunitar

România înțelege necesitatea reformei bugetului comunitar, astfel încât Uniunea Europeană să poată funcționa eficient cu 27 de membri. Trebuie să se asigure o **structură bugetară modernă și flexibilă** care să permită Uniunii îndeplinirea angajamentelor politice asumate la nivel UE și să răspundă provocărilor viitoare, interne și externe (inclusiv cele generate de diferențele de dezvoltare într-o Uniune extinsă). În plus, bugetul comunitar trebuie să conducă la îndeplinirea obiectivelor Strategiei Lisabona.

---

⁶ În prezent, nimeni nu poate fi sigur dacă UE evoluează către un sistem în care statele membre rămân principalii actori sau dacă UE merge în direcția unui anume tip de „Statele Unite ale Europei” în conformitate cu modelul federal.

G. Ameliorarea cadrului comunitar de reglementare

Pentru a favoriza și facilita accesul companiilor românești la Piața Internă, **România va susține impunerea unui cadru comunitar de reglementare flexibil, ușor aplicabil**, care să contribuie la înlăturarea obstacolelor în calea exercitării celor patru libertăți fundamentale.

H. Energie⁷

România va susține eforturile UE de formulare a unei **politici energetice comune**. În acest sens, România recunoaște importanța dimensiunii externe a politicii energetice și necesitatea ca UE să vorbească cu o “singură voce” pe scena mondială. Pentru **asigurarea securității alimentării cu energie**, România va acorda atenție deosebită diversificării rutelor de transport și a surselor de alimentare cu hidrocarburi. În acest sens, pentru creșterea securității în aprovizionarea UE cu gaze naturale, România subliniază importanța regiunii pontice ca rută majoră de tranzit a hidrocarburilor către Europa.

România susține eforturile UE de definitivare a pieței interne de energie. Ca etapă intermediară, România subliniază necesitatea **întăririi piețelor regionale de energie** și dezvoltării interconectărilor dintre Statele Membre, care să contribuie la integrarea piețelor regionale în piața internă de energie a UE.

România susține aplicarea principiului suveranității naționale în **alegerea mixului de energie**, context în care, în dezbaterile la nivel european privind viitorul energiei nucleare, va susține că energia nucleară reprezintă o soluție pragmatică pentru asigurarea securității alimentării cu energie, creșterea competitivității și combaterii schimbărilor climatice.

România susține politica europeană de **promovare a eficienței energetice și utilizare a surselor regenerabile**, acestea contribuind substanțial la securitatea alimentării cu energie și la reducerea impactului negativ al factorilor poluanți asupra mediului.

În conformitate cu **politica europeană de vecinătate**, România va susține, de asemenea:

- extinderea Tratatului Comunității Energetice în regiunea Europei de Sud-Est la noi parteneri, context în care România va sprijini aderarea Republicii Moldova ca membru cu drepturi depline în cadrul tratatului;
- promovarea unei politici comune pentru zona pontică, având în vedere potențialul acestei regiuni în diversificarea surselor de alimentare și în dezvoltarea infrastructurii de transport;
- consolidarea parteneriatului UE - Rusia, în cadrul căruia să fie promovate principiile transparenței și ale modelului european de piață.

---

⁷ A se vedea prioritățile României pentru sectorul energetic în *1.1 dezvoltarea infrastructurii fizice și a capitalului uman – prioritatea 1 dezvoltarea infrastructurii fizice – sectorul Energie*

3.2. Participarea activă și eficientă la elaborarea și implementarea politicilor UE

Coordonarea internă a afacerilor europene constituie o precondiție pentru prezența eficientă a reprezentanților României la negocierile zilnice care se desfășoară în cadrul instituțiilor comunitare de la Bruxelles – grupuri de lucru ale Consiliului UE, reuniuni ale COREPER, reuniuni ale Comisiei Europene sau întâlniri cu reprezentanții comisiilor de specialitate ale Parlamentului European.

Pregătirea participării la reuniunile grupurilor de lucru de la nivelul Consiliului UE, analizarea fluxului de informație și stabilirea măsurilor de implementare sau de reacție rapidă presupun un grad ridicat de coordonare, cu niveluri de arbitraj și decizie bine definite.⁸

În egală măsură, **trebuie construite și dezvoltate** (acolo unde nu există), **relații de colaborare și încredere cu omologii din Statele Membre și cu funcționarii Comisiei și ai celorlalte instituții comunitare.**

România trebuie să dezvolte un mecanism de coordonare în domeniul afacerilor europene care să pregătească decizia politică, în condițiile în care “afacerile europene” acoperă cvasi-totalitatea problematicii “interne”.

Alte condiții de funcționare eficientă a mecanismului de coordonare:

- **Asigurarea structurii de coordonare cu personal înalt calificat și experimentat în domeniul afacerilor europene** (inclusiv în procedurile de lucru la nivelul instituțiilor comunitare).
- **Responsabilii în domeniul afacerilor europene vor avea putere de decizie**, astfel încât coordonatorul național să se poată concentra exclusiv asupra procesului de coordonare și asupra problemelor sensibile de ordin politic.
- Crearea unui cadru formal de consultare pentru asigurarea **implicării active a sectorului non-guvernamental, al celui de afaceri și a altor actori de pe scena publică internă** pentru a asigura legitimitatea pozițiilor României.

Modul de funcționare a sistemului de coordonare a afacerilor europene **va respecta principiul subsidiarității și va acorda un rol important Parlamentului României.**

3.3. Stabilirea direcțiilor strategice de politică externă

România se va afirma ca **un stat european mediu, cu potențial de specializare în anumite domenii de politică externă.** Având în vedere că, în mod tradițional, s-a concentrat pe domeniul securității și, în prezent pe relația transatlantică, este necesar ca în viitor, să echilibreze poziția aceasta cu o dimensiune economică și să o acomodeze cu doctrina de *putere soft*.

Ținând cont de interesele particulare la Est, în Marea Neagră și în Balcani, România va acționa pentru a determina **nuanțări ale pozițiilor UE pe aceste teme.** România va urmări, totodată, să revină în zone mai îndepărtate, în primul rând pe plan economic.

---

⁸ Intervalul scurs între încheierea negocierilor și momentul aderării a dus la o fixare a instrumentelor politico-administrative de coordonare a afacerilor europene, prin rodarea sistemului intern la ritmul cotidian al dezbaterilor europene de la Bruxelles.

România va încuraja consolidarea Politicii Europene de Securitate și Apărare (PESA) și va participa, de o manieră activă, la dezvoltarea și implementarea acesteia, urmărind a deveni un catalizator al PESA. Se va urmări promovarea principiului complementarității dintre UE și NATO în domeniul securității și apărării și se va sprijini consolidarea parteneriatului celor două organizații.

Politica de cooperare pentru dezvoltare constituie schimbarea majoră de paradigmă pentru țara noastră. România va deveni stat donator iar finanțarea de proiecte din surse proprii (asistența pentru dezvoltare) și maturizarea capitalului românesc vor fi de natură să faciliteze obiectivele de politică externă a României.

România va contribui la definirea acțiunii concertată la nivel comunitar pentru a răspunde **provocărilor comune**: terorismul internațional, proliferarea armelor de distrugere în masă, existența unor structuri statale slabe, amplificarea crimei organizate, conflictele regionale, degradarea ireversibilă a mediului, creșterea frecvențelor dezastrelor naturale, tensiuni legate de subdezvoltare pe relația Nord-Sud și Est-Vest

4. Crearea și promovarea profilului de țară

Fundamentare

Aderarea la Uniunea Europeană reprezintă o șansă pentru promovarea identității și valorilor reprezentative ale României. Pentru a face „ideea de România” prezentă și vizibilă la nivelul UE, se impun **individualizarea și promovarea unui profil de țară clar și pregnant**, axat pe cel puțin două componente esențiale: **identitatea culturală națională și produsele specifice**, atractive pentru piața europeană.

Definirea profilului de țară presupune **identificarea avantajelor competitive** ale României, precum și **construirea unei imagini pozitive**, bazată pe particularitățile naționale.

4.1 Identificarea și valorificarea avantajelor competitive ale României în UE

Concurența economică pe piața comună au determinat statele membre să-și promoveze așa-numitele avantaje competitive specifice. Specializarea economiilor naționale pe categorii de servicii și produse recunoscute pe piața comună, ca aparținând într-o mare măsură anumitor state, este un fenomen de actualitate.

România trebuie să se înscrie în această logică prin identificarea **domeniilor care pot individualiza economia românească și îi pot crea un avantaj în competiția economică europeană. Printre acestea se numără:**

- Agricultura ecologică – produsele alimentare naturale;
- Industria IT;
- Industria vinului;
- Turismul – agro-turismul, turismul cultural, Delta Dunării;
- Industria textilă și confecțiile;
- Produsele meșteșugărești tradiționale;
- Industria de mobilă;
- Industria farmaceutică naturistă.

4.2 Desfășurarea de campanii externe de promovare a imaginii României în UE.

În momentul de față, România se confruntă cu un deficit de imagine în rândul publicului european. În majoritatea cazurilor nu există informații care să individualizeze țara și cetățenii români sau acestea sunt asociate cu evenimente și valori negative.

Schimbarea acestei percepții comportă **o acțiune derulată în trei etape principale:**

I. Efectuarea auditului de brand

În momentul de față, România se confruntă cu un deficit de imagine în rândul publicului european. În majoritatea cazurilor nu există informații care să individualizeze țara și cetățenii români sau acestea sunt asociate cu evenimente și valori negative. Din acest motiv, este nevoie de:

- Identificarea cauzelor, canalelor de comunicare și a multiplicatorilor care generează imagine negativă;

- Poziționarea României pe piața brandurilor în spațiul european;
- Analiza vizibilității și a percepției brandurilor românești în spațiul european;
- Analiza percepției României, pe mai multe dimensiuni, dintre care: turism, exporturi, investiții, patrimoniu cultural, oameni, guvernare;
- Identificarea atu-urilor ce pot constitui o baza solidă pe care se poate construi o imagine favorabilă pentru România.

II. Elaborarea conceptului Branding România

Valoarea adăugată pe care România o va aduce Uniunii Europene cuprinde în principal: cultura română, patrimoniul natural și cultural, diversitatea habitatului natural, calitatea capitalului uman, sportul de performanță, contribuția la securitatea regională și la promovarea valorilor democrației și economiei de piață în spațiul de vecinătate imediată, expertiza diplomatică acumulată în diferite regiuni ale lumii.

Construcția strategiei de promovare a profilului de țară – asocierea experților guvernamentali cu mediile asociative profesionale, cu universități, jurnaliști, artiști, consultanți privați; definirea unor obiective clare și a planurilor de acțiune.

III. Elaborarea și implementarea Programului de Branding România

Schimbarea imaginii României este un obiectiv cu un orizont de realizare pe termen lung, iar rolul de purtător de mesaj îl va avea întreaga societate. Promotorii direcți ai *brandului* României europene, cei care trebuie să-și asume campania susținută de comunicare, sunt instituțiile statului (în special reprezentanțele diplomatice și institutele culturale române din străinătate), investitorii privați și formatorii de opinie.

Valoarea adăugată a României la arhitectura socială și economică europeană, susținută și promovată de agențiile guvernamentale, se caracterizează prin elementele care pot contribui la îmbunătățirea imaginii de țară. Principalele direcții de acțiune pot fi :

- Cultura română;
- Calitatea și calificarea capitalului uman;
- Sportul de performanță;
- Contribuția la securitatea regională și la promovarea valorilor democrației și economiei de piață în spațiul de vecinătate imediată;
- Utilizarea expertizei diplomatice acumulată în diferite regiuni ale lumii;
- Identificarea României, la nivelul UE, cu teme mari de politică externă (de exemplu, Marea Neagră);
- Diversitatea biologică (România este țara care după 1 ianuarie 2007 va deveni singurul stat membru al Uniunii Europene cu 5 bioregiuni - din cele 11 existente).

.....

Atingerea obiectivului general, și anume valorificarea maximă a calității de stat membru al Uniunii Europene, este posibilă prin asumarea obiectivelor specifice de către fiecare autoritate implicată și prin punerea în practică a conținutului Strategiei post-aderare.

Guvernul României își asumă responsabilitatea implementării Strategiei de Post-aderare începând cu 1 ianuarie 2007. Acest document se constituie într-un cadru strategic al politicilor publice și al acțiunilor guvernamentale, inclusiv al viitoarelor documente strategice, care vor fi elaborate și puse în aplicare în perioada 2007-2013.